

Грабчо.

Ех . . . ! Знаемъ съ какво око дѣцата гледатъ мащихитѣ. Но, ако искашъ да забравя и послѣдната ти лудостъ, препоръчвамъ ти пакъ да гледашъ да посрѣщнешъ това момиче съ засмѣно лице и съ колкото можешъ по голѣма любезностъ.

Славчо.

Правичката да ви кажа, тате ! менѣ не ми е никакъ присърдце да видя тази млада да стане моя мащиха ; щѣхъ да излъжа, ако ви казвахъ противното. Но колкото за да я посрѣщна съ учтивостъ и да я приѣмна съ засмѣно сърдце, за това ви ся обѣщавамъ отъ все сърдце като сынъ послушливъ.

Грабчо.

Виждь добръ !

Славчо.

О ! колкото за това, ще видите чи не ще имате никаква причина за оплакваніе.

Грабчо.

Много добръ ще сторишъ.

СЦЕНА ПЯТА.

ГРАБЧО, СТОИЛЪ, КОЛЪО.

Грабчо.

Стоиле, и ты ще ми помогнешъ.—Ей Ко-